

محزون سمرقندی

محزون سمرقندی (mah.zun-e.sa.mar.qan.di)، اواخر سدهٔ هجدهم و اوایل سده نوزدهم میلادی، شاعر تاجیک. در سمرقند زاده شد. با تهیدستی روزگار میگذراند و به شهرهای گوناگون، از جمله فرغانه سفر کرد. اشعار وی بیشتر جنبه اجتماعی دارد و محیط زندگی شاعر و اوضاع اجتماعی ناحیه خوقند را نشان می دهد. دیوان اشعار وی در چهار هزار و چهارصد و نود و هشت بیت از غزل، رباعی، مخمس و ساقی نامه به جا مانده است.

منابع: ادبیات تاجیک در نیمه دوم عصر هجده و اول عصر نوزده؛ دایرة المعارف ادبیات و صنعت تاجیک، ۲/۲۲۰؛ دایرة المعارف شوروی تاجیک: ۴/۲۹۸؛ یاد یار مهربان، ۵۲۳ - ۵۳۱.

قبادیانی

ادب فارسی در آسیای میانه / ۲ ۷۹

Маҳзуни Самарқандӣ

Маҳзуни Самарқандӣ, охири асри XVIII ва аввали асри XIX, шоири тоҷик. Дар Самарқанд зода шуд. Бо тиждастӣ рӯзгор мегузaronд ва ба шаҳрҳои гуногун, аз ҷумла Фарғона сафар кард. Ашъори вай бештар ҷанбаи иҷтимоӣ дорад ва муҳити зиндагии шоир ва вазои иҷтимоии ноҳияи Хуқандро нишон медиҳад. Девони ашъори вай дар 4498 байт аз ғазал, рубоӣ, мухаммас ва соқинома баҷо мондааст.

Манбаъ: Адибони тоҷик дар нимаи дувуми асри XVIII ва аввали асри XIX; Энциклопедияи адабиёт ва санъати тоҷик, 2/220; Энциклопедияи шуравии тоҷик, 4/297; Ёди ёри меҳрубон,

Қубодиёни

Донишномаи адаби форсӣ. Адаби форсӣ дар Осиёи Миёна. –
Техрон: Интишороти вазорати фарҳанг ва иршоди исломӣ, 1380, ҷ. 1,
саҳ. 792.